

Rozum a jeho léčky v dnešní době

Jak tiše a záludně si rozum podrobuje i ty, kteří jsou přesvědčeni o novém vědění, které nám bylo prostřednictvím Syna zprostředkováno. Nehodlám nikoho soudit, na to nemám právo. Ale je mi velmi smutno, když slyším od mnohaletého čtenáře, kterého si velmi vážím, jak nakonec dochází k tomu, že pyramidy v Egyptě postavili lidé, jak je **dnešní vědou dokázáno** (ale ne všichni vědci to tvrdí). A byli tam vůbec obři?

Jistě, většinu práce museli udělat lidé, ale přemísťovat ohromné bloky kamene, které se nacházejí v některých starověkých stavbách, to nedokáže ani dnešní vyspělá technika, jak věda přiznala. Z vědění víme, že to byly **bytočné síly** (obři), se kterými se dokázali tehdy někteří inkarnovaní lidští duchové dorozumět, protože my, lidští duchové, máme mimo svého ducha ještě určitou část bytočnosti, která nám to umožňuje.

Jen první pyramida, o které víme, byla postavena té době (v Egyptě) na příkaz ze Světla, ostatní na příkaz závistivého rozumu, kterým se chtěli ostatní panovníci zviditelnit. Protože to nedokázali, vlámali se do ní a odstranili tabulky, které tam byly vloženy pro budoucí pokolení lidstva. Kameníci pozměnili vytesané zápisy a padělali je ve prospěch slávychtivého vládnoucího panovníka. Jak víme ze spisů pí Sass, zůstalo ještě mnoho neopracovaných bloků kamene, připravených obry. Tyto byly použity na menší pyramidy sloužící jako hrobky.

Jestliže si všimáme dnešního světového dění, týkajícího se změn na planetě Zemi, můžeme pozorovat, že **jsou obři opět při práci** při stále se zvětšujícím počtu mořetřesení a země třesení. Tedy ne již jako budující, ale **do dění Soudu zasahující**. Těž zvýšené aktivity **sopečné činnosti, sesuvy půdy a jiné**.

Ta Nejvyšší síla, část Božské bezbytočnosti, už není inkarnovaná na Zemi, protože lidští duchové, slibující spolupracovat při dění Světla na Zemi, zklamali. Odešla do výšin, kde jí byla poskytnuta ochrana. Je-li ještě ve světlé části pozdějšího stvoření, je otázkou, na kterou neznáme odpověď, ale vyslovené se naplňuje. **Dopad účinku je do poslední chvíle takový, jaké je svobodné chtění a rozhodnutí lidstva**.

Nemůžeme brát za základ různé předpovědi „jasnovidných“ lidských duchů. Víme, že v dnešní době nemohou nazírat do velké vzdálenosti od Země, protože je kolem ní silná vrstva temnoty, kterou lze jen stěží prorazit.

V době, kdy celý vesmír nám byl nakloněn, a milost Stvořitele byla s námi, to bylo pro několik vyvolených, možné. Domnívat se ale, že lidský duch, jakkoliv omilostněný, dokáže nyní naplnit dění, které bylo určeno Síle nejvyšší, je opovážlivost.

Jestliže změnit směr chtění lidstva nedokázala ta Nejvyšší síla v hrubohmotném těle na Zemi, stěží by se to mohlo podařit někomu, kdo se domnívá, že by toho byl schopen. Obě velké milosti přítomnosti Synů na Zemi jsme promeškali a zle se zachovali jako lidstvo. Ephesus, který byl předurčen k velikému úkolu, klesá a s ním i jemnější sféry, které se také zhutňují.

I jemnohmotnost již není tak prostupitelná Světlem, jak tomu bylo dříve, **zhutnila se a rozdělila na světlou a temnou**. Kde by byly jinak **zakotveny citové útvary**, které jsou přece silnější než myšlenkové formy, jejichž zakotvení musí být podle stupně hutnosti Zemi blíže. Tam je také peklo, které jsme my, jako lidští duchové, vytvořili.

Každým zhutněním nastupuje také zhutnění obalů duše a tím i omezení chápavosti, které je s tím spojeno. Lidským duchům zůstala jen **svobodná vůle rozhodování o sobě samých**, která jim nemůže být odňata. Je **součástí ducha**. Těm, kteří usilují vrátit se do svého věčného domova, zbývá tedy jediné – co největší námaha a snaha očistit se od hmotného a usilovat celým svým chtěním ke Světlu. I když se nám vše ihned nedaří, cení se pokorná snaha.

Úhelným kamenem při hodnocení všeho, co k nám v životě přichází (a co máme zkoumat svým citěním), by nám měly být **zákonitosti zjevené v PG**, které jsou základem Jeho vůle. Bylo nám dáno jen **vědění souvislostí**, sestavovat a žít svůj život podle nich, je už na nás.

Přemýšlela jsem, proč mají mužové tendenci přiklánět se více k závěrům vědy. Jistě, jsou více zaměřeni k organizaci hrubé hmoty, než ženy. Ale je také psáno, že **vědci** (učenci, věda) **se mají řídit podle vědoucích**. Domnívám se, že je mnohdy **třeba hledat více objasnění v zákonitostech přírody** než v závěrech současné vědy, která rozumem popisuje jen to, co se dá změřit. Velmi často přiznává, že se mýlila, protože objevila jinou zákonitost a ke svému dobru to přiznává veřejně.

K nám, ženám, je voláno Vůlí Boží: „**Zjasněte své citění!**“ Jinak je nahrazeno ješitností. Máme tedy před sebou jak ženy, tak i muži, mnoho práce duchovní na sobě samých.

Jak velkou vědeckou slávu a obdiv si získalo přistání sondy na Marsu. A při tom zapomínáme, že ještě nedávno, a možná, že i dnes, existují v Tibetu mnichové (jistě i v jiných národech osoby, např. šamani v Brazílii), kteří se dokázali uvolnit ze svého těla (mnohdy ale závadnými nepřírozenými cvičeními) a návštěva okolních planet v tomto jiném stavu dimenze nebyla pro ně žádnou překážkou. Vědci jsou doposud velmi udiveni znalostmi astronomie, kterými pradávné národy disponovaly, a které nemohly být získány pohledem ze země, ale jen z vesmíru (mayský kalendář, obrazce na planině Nazca aj.).

Právě dnes jsem na ZOOMu sledovala pořad, ve kterém určitá skupina vědců přiznává, že již Abordžinci (afričtí křováci), kteří jsou vědou považováni za první obyvatele země, se již tehdy před dlouhou řadou let, dostávali do stavu změněného vědomí určitou směsí halucinogenních bylin a mohli tak komunikovat s bytostmi jiných dimenzí, které dnešní věda považuje za mimozemšťany. Byli to zřejmě, jak i věřili – jejich zesnulí předkové nebo bytosti přírody. Tito nás přece v počátcích vývoje dlouhou dobu učili životu na Zemi a jejím zákonitostem. Tehdy se ještě ve spojení s bytostnými vyvíjel život na Zemi správným směrem. Mimohmotné vidění bylo dříve u „primitivů“ naprosto přirozené.

Velmi mne potěšil závěr pořadu: konstatování, že dostat se do kontaktu s jinými obyvateli vesmíru nebude spočívat asi ve stavbě dokonalejších vesmírných plavidel, ale **spočívá v našem mozku**, a že je to schopnost, kterou jsme my, moderní, technicky velmi vyvinutí lidé, ztratili.

*Prožití ducha musí být tisícové, chce-li skutečně zráti k vyššímu poznání.
Dál, stále dál musí na své cestě stvořením, stále dál v poznávání všeho, co ve stvoření nalézá.*

Abdrushin

Únor 2021

L.H.